

Nr 112.

Av herr **Hallén m. fl.**, om inrättande av en personlig professur vid Kungl. vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien för docenten **Sven B. F. Jansson**.

Som bekant har Sverige mångdubbelt flera runstenar än alla andra länder tillsammans. Utforskningen och publiceringen av detta material kunna sägas vara en svensk angelägenhet av första ordningen. Av ålder är också Sverige den runologiska forskningens hemland. Detta enastående rika runinskriftsbestånd kräver för sin bedömning och sitt riktiga utnyttjande bl. a. en förstahandskännedom, som av naturliga skäl är ytterst tidsödande att förvärva. Det är en självklar plikt och en stor uppgift för vårt land, att dessa källor publiceras på ett vetenskapligt tillfredsställande sätt. Denna förpliktelse kan nu fyllas genom inrättandet av en personlig professur i enlighet med Kungl. vitterhets-, historie- och antikvitetsakademiens enhälliga förslag. För närvarande finnes nämligen en person, vars kompetens enligt samtliga sakkunniga är otvivelaktig. Denna person är docenten vid Stockholms högskola och antikvarien vid riksantikvarieämbetet, fil. dr **Sven B. F. Jansson**.

Det är av största vikt, att han i framtiden får odelat ägna sina krafter åt detta omfattande och centrala forskningsområde. Utforskandet av våra runinskrifter har betydelse icke enbart för den nordiska språkforskningen utan även för andra vetenskapsgrenar.

Det måste sägas, att det närmast är förvånande, att man icke tidigare har inrättat en lärostol i detta ämne i ett land, som genom sin enastående rikedom på källor av detta slag borde gå i spetsen för den runologiska forskningen. På ingen annan plats finnas så gynnsamma naturliga förutsättningar.

Vi få härmed hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta vid Vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien upprätta en professur i runologi i Co 14 för docenten **Sven B. F. Jansson**.

Stockholm den 18 januari 1952.

Harald Hallén.

Hjalmar Gustafson.

Elis Håstad.

Jean Braconier.